

איתנו
רקבה אלמ
30 יום לראש

אלהב'מ
אלו אלמ

אלמ
אלמ
אלמ
אלמ
אלמ

(דברים מפי דודה אורה.)

אני רוצה לנסות ולדבר אליכם בשם איתמר
ואני יודעת שהוא לא יכעס עלי
כי איתמר לא ידע כעס מהו

אמא, אבא, נעמה, הדר, אלה, שלי, אורי, פנינה
כל המשפחה והחברים
אנא אל תבכו עלי ואל תבכו כי הרי שנות חיי הספורים היו מלאים
רק בשמחה וצחוק והרבה אהבה עד שתמו

הרי תמיד ידעתי להבדיל בין השולי והמיותר בחיים
לבין החשוב והעיקר:

העיקר היה להירתם לעזרתו של אבא בעבודה בכל חופשה.
העיקר היה להצחיק את אמא עד דמעות כשהיתה עצובה
או כשבישלה וקיטרה.
העיקר היה להרגיש את אהבתן של נעמה הדר ואלה הקופצות
עלי כשבאתי לחופשה ולהתגעגע אליהן.
והעיקר היה אהבתה של שלי.
והעיקר היה חבר שהוא גם אח כמו אורי.
והעיקר היו הכיופים עם החברים בכפר והטיולים לואדי ולמדבר.
והעיקר היו החברים מהצבא ההווי הצבאי והחוויות שעברנו יחד.
והעיקר היה לקטוף לסבתא את השסק מהענפים הכי גבוהים
ולאכול אח"כ את תבשיליה המופלאים.

והעיקר היו גם הארוחות המשותפות בחגים עם החברים הקרובים
ועם דוד מרדכי ונעימה והזאטוטים.

והעיקר היה להפליג בשיחות הנפש עם מור בחדר הסגור
בפגישות המשפחתיות.

והעיקר היה להניף את גד גבוה גבוה עד לתקרה ולשמוע את
צהלתו.

אמא, אבא, הקטנות וכולם

אני יודע שתחשבו עלי כל הזמן.

אני יודע שתחשבו עלי כשהגויאבה בגינה תתן את ריחה .

ותחשבו עלי כשהמנגו יבשיל.

אתם תחשבו עלי כשרוחות הערב ינשבו ויתדפקו על דלתות ביתנו.

ואתם תחשבו עלי בהביטכם אל הוואדי ואל המדבר.

ואמא תחשוב עלי כשתכין את הסטייק והעוף האהובים עלי.

ואבא יחשוב עלי כשיזדקק נואשות לעזרתי בעבודה.

אבל אמא, אבא, הקטנות וכולם

אנא חייכו כשאתם חושבים עלי.

אל תבכו עלי

כי אני מוקף עדיין אור ואהבה

כי אני הרי לא מסוגל אחרת.

אמא, אבא, הקטנות וכולם

אל תבכו עלי

נתתי לכם די ועכשיו צריכים אותי במקום אחר.

איתמר

נותרו רק מילים, מילים קטנות וכאלה שקשה להגיד .
והרבה הרבה שתיקות
קשה לנו במיוחד, לילדים להתבטא, להסביר מה אנחנו מרגישים
וחושבים. אנחנו די מבולבלים
אתה מבין בוודאי - גם אתה היית בדיוק כמונו ילד
הנערים והנערות בני גילך ואלו שגדלו אתך בודאי זוכרים
אותך טוב מאתנו
הם בודאי זוכרים רגעים, משחקים, צחוקים וטיולים בואדי
הם אהבו ועדיין אוהבים אותך
בחורף הזה לאחר שנאספת מאתנו בערב חג הסוכות -
חג האסיף, התערבבו דמעות כולנו עם הגשמים והצמיחו
כאן בכפר הרבה צמחים צבעוניים, כמו שראית תמיד
מחלון ביתך.
בין הפרחים בגינות ובשדות משחקים אנו הילדים -
בדיוק כמוך - כשהיית ילד

איתמר, אנחנו זוכרים אותך גבוה, מתנשא כמו עץ התמר
וחיוך תמידי על פניך .
לא בעצב נזכור אותך, אלא בחיוך כמו שבודאי אתה
מביט בנו עכשיו ומחייך
צעיר לנצח

הוקרא בטכס יום הזיכרון אייר תשנ"ז

בכפר אדומים

גדוד "חרוב"
יום הזיכרון לחללי מערכות
י ש ר א ל

לזכרו של איתמר סודאי ז"ל

הצבי ישראל על במותיך חלל איך נפלו גיבורים

אחי איתמר, היום הגיע יום הזיכרון, אך אין הוא ככל יום זיכרון
שהרי היום מלבד תודעת האבדון נוסף החלק הכואב הוא זכר הזכרון

זוכר איך יחד הרמנו בשנה שעברה טקס לתפארת ישראל
והיום אני לבד מחכה לעזרתך ואינני מקבל

זוכר את התורן שבנינו שלחצי ירד הדגל
והיום לכיבוד זכרך אני מרפה החבל

זוכר את הרדיו לו דאגת שנשמע את הצפירה ונעמוד בדום
והיום הצפירה היא אחרת כמו מסרבת להגמר ולומר שלום

זוכר את דמעות החיילים שמחינו כשהסברנו כמה להיות בקרבי זה
חשוב והיום אני איתם מבכה ולא מצליח למחות על מות אותו רס"פ
אהוב

זוכר את להבת התמיד שאלתרת מיוטה, סולר, שדריות ונשארה
דולקת בזכותך

אותה להבה היום אינה נכבית אך ממנה מתגלמת דמותך

צר לי עליך אחי איתמר
איך נפלו גיבורים ויאבדו כלי מלחמה.

עצב על איתמר / הלה כהן, כחה ו' בית הספר כפר אדומים.

בחג האסיף נאספת
ודמעוטינו נאספו גם אתך.
בשתי מילים שנשמעות פשוטות : "איתמר נפל".
בשתי מילים חזקות וסופיות
התנפץ לו חלום אחד גדול
שבתוכו היו הרבה חלומות קטנים.

נבלו הפרחים בשדות - ואתה איתם.
רוח עזה שטפה את השמיים - ואתה איתה.
הגיע הסתיו, עמו השלכת, נשרו העלים. ואתה - איתם.

אנחנו הילדים לא הכרנו אותך ממש
אך מוזר, הגעגועים גדולים גם אם לא היה בינינו קשר.
שמענו שהיית נער גאה, לוחם אמיץ עד רגעך האחרונים.
עם עיניים גדולות ותמימות
מתנשא כמו עץ התמר לגובה.
שרירי ורגיש.
בעל נפש מיוחדת.

והדמעות זולגות בלי סוף,
שאתה אינך.

אנחנו איתמר, נזכור ולא נשכח
אנחנו מרגישים כאילו משהו חסר בנו -
בלבנו תמיד נדע שנפלת בכבוד
בעד ארצנו - ארצך.
אותך אנחנו אוהבים
תהי נשמתך צרורה בצרור החיים.

שנה חלפה לה איתמר מאז לכתך ולכאורה היתה זו שנה ככל השנים.
הטבע המסורת ואנו לא שינינו ממנהגינו:

לאחר חג הסוכות ירד הגשם הראשון ואנו יכולנו לראות בו רק ים של
דמעות

אחר כך הדלקנו נרות חנוכה כמו בכל שנה

אחר כך בא החורף סוער וקר,

ואחרי החורף כמו תמיד פרחו השקדיות, הכלניות, והחרציות

והסבנו לסדר פסח אכלנו מצות ודיברנו בארבעה בנים.

ובשבועות מלאנו טנא בפרות ושלחנו את הילדים עם זר לגן

אחר כך קטפנו את פרות הקיץ מהגינה, התאנים, המנגו, האפרסקים
ועוד.

ואיש איש חזר לעבודתו וללימודיו ולעסקיו ולחבריו והיו פגישות
משפחתיות ואפילו היו צחוקים.

אבל שום דבר לא היה ולא יהיה

מלא ומושלם כמו פעם.

דודה אורה, 14.08.1997

כל עוד נאכל את לחמנו איתמר
נזכור אותך ואת היום המר והנמהר
נזכור את שמך בגאווה ונתהלל
הצבי ישראל על במותיך חלל

איך נפלו אל תהום ואל שבר
ומה לנו להאסף כאן סביב קבר
דמותך התמירה והחיוך ... לא עוד
שוב לא נראה אותך בעל ואב ודוד

דמותך איתמר תלווה צעדנו
ננצור שמך עד תבוא שעתנו
ואנו יודעים כי גם אתה ממעל
תרעיף ברכתך על כל צעד ושעל

ורוחך האוהבת תשמור על המשפחה
ותשפיע על הוריך ואחיותיך רוב ברכה
וכל עץ בגינתכם, כל ניצן אשר יציץ
יישא גם את שמך ואת אהבתך יפיץ.

דודה אביבה

יום ה', י"א באב תשנ"ז

אחד עשר חודשים לנפילתך

יום אזכרה, הר הרצל, ירושלים.

איתמר

איתמר

הייתה לך נשמה רחבה אקסטרא לארג'
אקסטרא, אקסטרא
נשמות כאלה אפשר להשיג רק בהזמנה
אלוהים תופר אותן בעצמו
אחת, אחת

איתמר

היתה לך נשמה רחבה, אקסטרא לארג'
אקסטרא, אקסטרא
היא היתה כמעט חדשה
כמעט לא משומשת
והייתה לה בצד תווית עם חיוך
משגע

איתמר

הייתה לך נשמה רחבה, אקסטרא לארג'
אקסטרא, אקסטרא
היא הציצה מבעד למשקפין
היא קרנה דרך זרועותיך, ידיך, גופך
כתפין הרחבות נשאו אותה
עד שחדלו

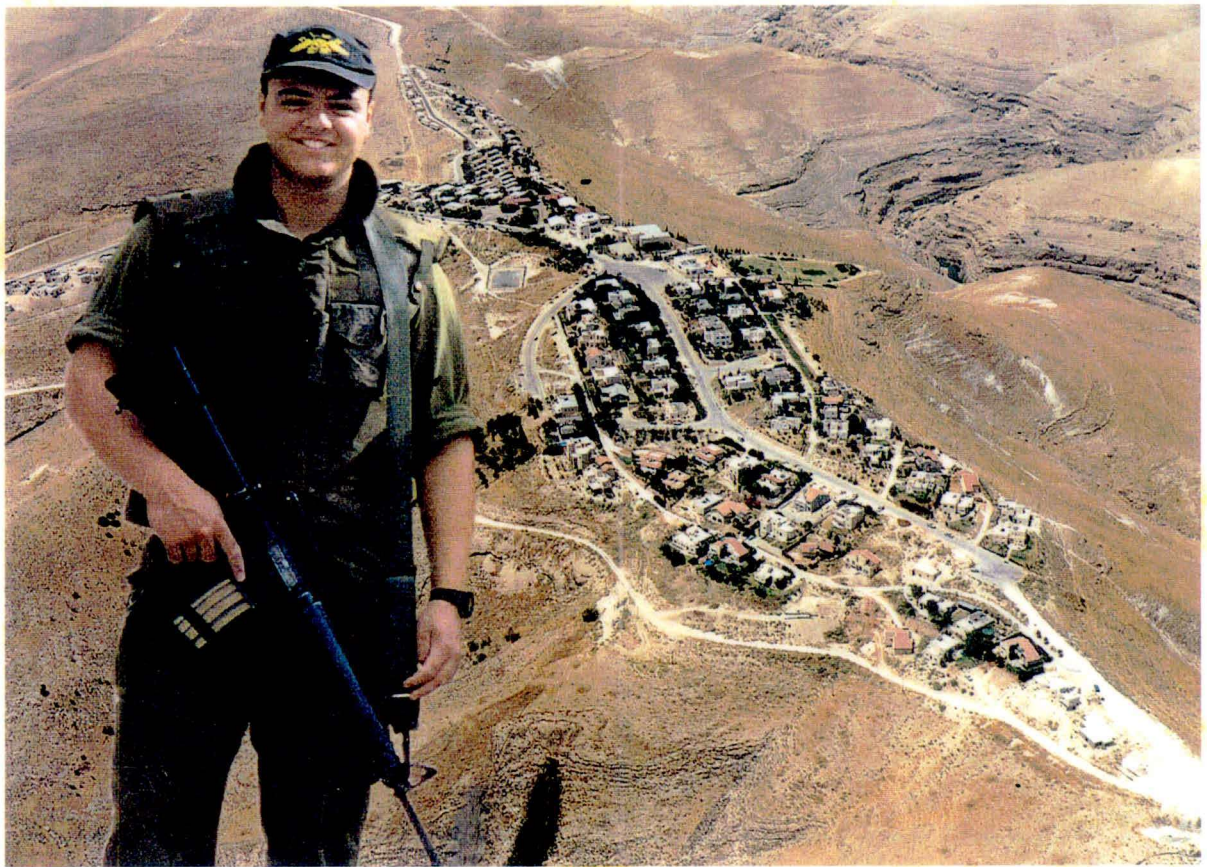
סמ"ר איתמר סודאי

ועתה פתחו לכם את השמיים וצאו לכם מלחמה וצאו לכם מלחמה וצאו לכם מלחמה

בס"ד

טקס

הכנסת ספר תורה

ספר התורה של קהילת קודש

כפר אדומים

לזכר החייל

איתמר סודאי הי"ד

עם הספר

ספר התורה הוקדש לשלוש מטרות:

- ספר התורה הראשון השייך לק"ק **כפר אדומים**.
- להנצחת ולע"נ החייל **איתמר סודאי** הי"ד שנפל בעת נסיון לחלץ את חבריו שנלכדו בקבר יוסף בשכם, ב-יג' תשרי התשנ"ז.
- במקום **ספרי הקודש** שנשרפו במהלך הקרב בקבר יוסף.

הספר נכתב בידי הסופר ר' דני היזמי מחברון, בכתב בית יוסף באופן המהודר ביותר.

הספר נתרם ע"י משפחות סודאי ולוי וקרוביהם, תושבי כפר אדומים, מועצת מטה בנימין, המועצה הדתית, חט' להתיישבות, חברים ומוקירי זכרו של איתמר.

איתמר סודאי הי"ד

איתמר ז"ל - בן לאברהם ורות סודאי, אח לנעמה, הדר ואלה ייבדלו לחיים טובים וארוכים. נולד ב-יז' סיון התשל"ה. כשהיה איתמר בגיל שנתיים עברה המשפחה למישור אדומים ולאחר ארבע שנים היו בין מקימי כפר אדומים.

ביה"ס יסודי למד איתמר בכפר אדומים. בתיכון למד בביה"ס אורט ספניאן בירושלים.

התגייס לצה"ל ב-25.11.1993 לחרמ"ש. 3 חודשים לפני נפילתו היה בין מקימי גדוד "חרוב". נפל ב-יג' תשרי התשנ"ז כאשר נחלץ לסייע לחבריו הנצורים בקבר יוסף בשכם. ת.נ.צ.ב.ה.

כפר אדומים

ישוב קהילתי כפרי

אגודה שיתופית להתיישבות קהילתית בע"מ

מועד הקמה: אלול התשל"ט, ספטמבר 1979

מיקום:

20 ק"מ מזרחית לירושלים, 10 ק"מ מזרחית למעלה אדומים, בסמוך לכביש ירושלים-יריחו. בגובה 370 מ' מעל פני הים, על גבעה צופיה לנופים מרהיבים.

אופי הישוב:

קהילתי מעורב לכלל ישראל, בישוב חיים בכפיפה אחת חברים דתיים לצד אחיהם החילוניים.

תעסוקה:

מפעלי תעשייה בענפי המזון, צורפות, מוסך, מכניקה עדינה. מטעי זיתים, חוות סוסים, משתלה.

חינוך:

חינוך יסודי, מגיל המעון עד סוף ביה"ס היסודי (ממ"ד).

שרותים:

בישוב פועלות מרפאה, צרכנייה, מקווה, ספרייה, מועדון. בישוב פועל מרכז קליטה שמרבית בוגריו נקלטו בכפר אדומים או בישובי יש"ע.

הנכם מוזמנים לטקס
הכנסת ספר תורה של

קהילת קודש **כפר אדומים**

לע"נ החייל **איתמר סודאי** הי"ד
שנפל במהלך קרב בנסיון לחלץ
את חבריו הלכודים בקבר יוסף בשכם

הטקס יתקיים אי"ה בחוה"מ סוכות
יום חמישי בשבוע

יח' בתשרי התשנ"ט (8.10.1998)

בשעה 15:30

☞ מהלך הטקס ☞

15:30 - סיום כתיבת הספר

16:00 - יציאת התהלוכה מבית משפחת סודאי

16:30 - הכנסת הספר להיכל

תפילת מנחה

דברי ברכה

מעריב

כיבוד

כי נזום ה' ציון נזום כל זרבתיה

וישם מדברה כעדן וערבתה כגן ה'

שישון ושימונה ימצא בה תודה וקול זמרה:

